

Когато младият император слязъл на пристана в Дувър, пратениците на английския крал му заявили, че не е редно и прилично един монарх от неговото достойнство да слиза непредизвестен и без разрешение на английска земя. Затова те смятат такова едно неочаквано пристигане за дело на дързост и презрение към господаря им. Неопитният младеж загубил ума и дума, извинил се и, отчаян от неуспеха си, се приготвил да се върне назад. Тогава втори пратеник от краля му известил, че ще бъде приятен гост на английския двор. Ала мнозина смятаха, че този благоприятен обрат се бе явил поради неочекваното писмо на папата, който навсякъде проправяше пътя на своя любимец и му осигуряваше милостите на другите господари.

Зашото иначе не можеше да се обясни: защо Анри III веднага бе променил държането си и бе дал седемстотин сребърни марки на зетя на Жан дьо Бриен, който никога бе идвал в Англия, за да събира помощи за светите земи, като бе получил толкова милости от английския крал, а веднага след това, щом стъпил на франкска земя, се обявил против англичаните, на страната на Филип Август.

Навсякъде кръстосваха пратениците на Григорий IX, за да повдигнат свещен поход против България. Синовете на прочути рицари, които никога бяха изумили света с подвизите си в светата земя, сега се мъчеха да се покажат достойни потомци на толкова слава, като се откупваха с големи суми пари от честта да водят кръстоносен поход против един тъй мощн цар, като българския. Бодуен събираше парите, плащаше на наемници, купуваше коне и оръжия и си подготвяше войските, които щаха да бранят Константиновград от Ватаци и щаха да унищожат България, заедно с пълчищата на Бела IV. Мнозина дори продаваха земите си или ги залагаха. Духовниците даваха една трета от приходите на църкви и манастири: за купуване на стрели и катапулти. Френският крал даваше данъците, които получаваше от евреите в държавата си.

През това време в Никея и Търнов не спяха.